Eiropas Parlaments
2024-2029

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja

2025/2184(INI)

26.2.2026

ZIŅOJUMA PROJEKTS

par pasākumiem, ar ko tiek īstenots Padomes 2020. gada 30. oktobra Ieteikums "Tilts uz nodarbinātību – Garantijas jauniešiem pastiprināšana", ar kuru aizstāj Padomes 2013. gada 22. aprīļa Ieteikumu par garantijas jauniešiem izveidi (2025/2184(INI))

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja

Referents: *Hristo Petrov*

SATURA RĀDĪTĀJS

Lpp.

PASKAIDROJUMS – FAKTU UN SECINĀJUMU KOPSAVILKUMS.....3

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS.....6

PIELIKUMS. PIENESUMA DEKLARĀCIJA.....11

PASKAIDROJUMS – FAKTU UN SECINĀJUMU KOPSAVILKUMS

Šim īstenošanas ziņojumam ir skaidrs mērķis: noteikt aktīvu atbalstu jauniešu nodarbinātībai par politisku prioritāti ES darba kārtības un valstu politikas centrā. Garantija jauniešiem ir stingra politiska apņemšanās, solījums katram jaunietim vecumā līdz 30 gadiem četru mēnešu laikā pēc kļūšanas par bezdarbnieku vai izglītības beigšanas piedāvāt kvalitatīvas nodarbinātības, tālākizglītības, mācekļa prakses vai stažēšanās iespējas. Šī apņemšanās, kas tika pausta 2013. gadā un atjaunota 2020. gadā, ir pamats Eiropas Savienības uzticamībai jauniešu vidū.

Rezultāti ir taustāmi. Lai gan šos skaitļus nevar saistīt tikai ar Garantijas jauniešiem īstenošanu, jauniešu bezdarbs ES desmit gadu laikā ir samazinājies par gandrīz desmit procentpunktiem. Vairāk nekā 60 miljoni jauniešu ir izmantojuši Garantijas jauniešiem shēmas, un šā instrumenta stiprināšana ir sekmējusi institucionālās reformas dalībvalstīs. Šīs politikas pievilcība sniedzas arī ārpus mūsu robežām – Garantijas jauniešiem shēmas jau tiek izstrādātas kaimiņvalstīs, piemēram, Rietumbalkānos. Tomēr šiem sasniegumiem nevajadzētu aizēnot faktu, ka jauniešu bezdarbs joprojām ir gandrīz trīs reizes augstāks nekā iedzīvotāju vidū kopumā, un tā samazināšanās tendence pēdējo trīs gadu laikā ir apstājusies. Daļai jauniešu situācija joprojām ir kritiska.

Vairākās dalībvalstīs joprojām satraucošs ir to jauniešu skaits, kuri nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (*NEET*). Šī parādība smagāk skar sievietes, romus, jauniešus ar invaliditāti un citas neaizsargātas grupas. Tā izgaismo, ka universāla pieeja nav piemērota visiem gadījumiem un ir nepieciešams Garantiju jauniešiem īstenot mērķtiecīgi, teritoriāli un iekļaujoši. Šo jauniešu iesaistīšana darba tirgū ir ne tikai sociāla nepieciešamība, bet arī stratēģiska reakcija uz darbaspēka un prasmju trūkumu, kas kavē mūsu ekonomiku.

Lai rīkotos efektīvi, ir nepieciešams precīzi izprast mērķa grupas. Būtisks šķērslis ir detalizētu datu trūkums par *NEET* situācijā esošo jauniešu profiliem. Lai izstrādātu piemērotus risinājumus, ir svarīgi padziļināti apzināt *NEET* apakšgrupas un to iezīmes. Turklāt viņiem paredzēto pasākumu izstrādē ir jāiesaista arī attiecīgie jaunieši. Iekļaušanas politika nevar būt sekmīga bez tās saņēmēju aktīvas līdzdalības.

Pastiprinātās Garantijas jauniešiem īstenošanas izvērtējumā ir uzsvērta nenoliedzama politiskā apņēmība un spēcīga valstu līdzatbildība, bet arī ierobežojumi, ar kuriem nācies saskarties tās īstenošanā. Nav vienota modeļa, bet ir vairāki modeļi, kas atspoguļo dalībvalstu institucionālās tradīcijas un darba tirgus realitāti. Dažas dalībvalstis ir integrējušas Garantiju jauniešiem savās esošajās sistēmās, savukārt citas ir izveidojušas īpašus modeļus. Dažas dalībvalstis ir centralizējušas pārvaldību valsts līmenī, savukārt citas to ir deleģējušas vietējā līmenī. Dažas dalībvalstis atbalsta pieeju "nodarbinātība pirmajā vietā", bet citas koncentrējas uz apmācību.

Šāda daudzveidība ir vērtīgs resurss. Tomēr tā nevar attaisnot pārmērīgas snieguma nepilnības Garantijas jauniešiem īstenošanā. Tiešās uzraudzības rādītāji ES līmenī liecina par pretējo. Pārāk daudz jauniešu nesaņem piedāvājumu četru mēnešu laikā, un pārāk maz jauniešu atrod ilgtspējīgu darbu. Savukārt pēcuzraudzības rādītāju noteikšanai savāktie dati ir ļoti nepilnīgi kvantitātes un kvalitātes ziņā. Dažu dienestu administratīvā vai juridiskā nespēja apmainīties ar informāciju un uzraudzīt progresu ir strukturāls šķērslis, kas ir jāpārvar. Uzraudzības un izvērtēšanas sistēmu uzlabošanai dalībvalstīs ir jākļūst par politisku prioritāti.

Vēl satraucošāks ir fakts, ka lielākā daļa jauniešu *NEET* situācijā, it īpaši tie, kas ir visvairāk atstumti no darba tirgus, joprojām paliek ārpus Garantijas jauniešiem shēmām. Jaunieši, kuri ir neaktīvi, dzīvo lauku vai nomaļos reģionos un nav reģistrējušies valstu nodarbinātības dienestos, paliek ārpus iestāžu redzesloka. Par īstenošanu atbildīgajām iestādēm bieži trūkst cilvēkresursu un finanšu resursu, lai uzrunātu šīs grupas. Tā rezultātā tieši tie, kam atbalsts ir visvairāk nepieciešams, to saņem vismazāk. Šāda situācija ir politiski nepieņemama. Atbilstoši risināmajām problēmām ir steidzami jāstiprina administratīvie resursi un cilvēkresursi, kas specializējušies jauniešu nodarbinātības atbalstīšanā.

Informētība kopumā ir zema. Vairākās dalībvalstīs Garantija jauniešiem ir iekļauta plašākās shēmās, kas vērstas uz jauniešiem kopumā vai vispārējo nodarbinātību, un tādējādi tā kļūst nepamanāma. Daži atbalsta saņēmēji pat neapzinās, ka piedalās Garantijas jauniešiem shēmā. Politika, kas netiek atpazīta un izprasta, zaudē savu efektivitāti un leģitimitāti.

Par galveno pīlāru ir jākļūst novēršanai. Garantija jauniešiem nevar darboties kā izolēta politika, kas iejaucas tikai ķēdes beigās. Lai novērstu atkārtotu atgriešanos *NEET* statusā, ir svarīgi apkarot mācību priekšlaicīgu pārtraukšanu, atbalstīt grūtībās nonākušus skolēnus un sniegt atbalstu pēc iekārtošanas darbā. Ilgtspējīgas iekļaušanas īstenošanai ir vajadzīga pastāvīga, integrēta un konsekventa pieeja.

Vienlīdz svarīgs ir sagatavošanās posms. Daudzi neaizsargāti jaunieši nav gatavi uzreiz ienākt darba tirgū. Viņiem ir nepieciešamas individuālas konsultācijas, psihosociālais atbalsts un pamatprasmju apmācība. Šim atbalstam ir jānovērš sociālās atstumtības pamatcēloņi, pirms šos *NEET* situācijā esošos jauniešus var reintegrēt. Visvairāk atstumto jauniešu aktīva iekļaušana ir jānosaka par pastiprinātās Garantijas jauniešiem galveno prioritāti.

Šajā kontekstā stratēģisks instruments ir ikdienējā vai neformālā vidē iegūtu prasmju validēšana. Daudziem jauniešiem ir prasmes, kas apgūtas ģimenē, kopienā vai sociālajā vidē, bet tās nav oficiāli atzītas. Šo prasmju validēšana var novērst šķēršļus nodarbinātībai un atbalstīt vietējos talantus.

Sagatavošana attiecas arī uz iestādēm. Valstu nodarbinātības dienestiem un partnerorganizācijām bieži vien trūkst kvalificēta personāla, kas varētu risināt vissarežģītākās situācijas. Šajā saistībā jārunā par Garantijas jauniešiem paplašināšanu, attiecinot to arī uz 25–29 gadus veciem jauniešiem; tas ir politiski nozīmīgs solis, jo viņu pāreja uz nodarbinātību ir ilgāka un nestabilāka. Taču bez papildu resursiem šāda paplašināšana vājina centienus un nenodrošina pienācīgu atbalstu šai jaunajai vecuma grupai. Patiesi individualizētai pieejai ir nepieciešami lielāki resursi. Pretējā gadījumā standartizēta pakalpojumu vispārināšana galu galā izmaksās vairāk, jo tās efektivitāte nevienlīdzības mazināšanā un *NEET* situācijā esošo jauniešu integrēšanā ilgtermiņā būs ierobežota.

Rūpīgi jāapsver piedāvāto piedāvājumu līdzsvarošana. Lai gan nodarbinātībai piešķirtā prioritāte ir saprotama, ņemot vērā jauniešu neatliekamās finansiālās grūtības, subsidētas darbvietas ne vienmēr garantē ilgtermiņa integrāciju. To skaidri pierāda biežā atgriešanās nestabilā situācijā. Katram individuālajam profilam piemērotākā piedāvājuma izvēle vai izglītības, prakses, stažēšanās un nodarbinātības kombinācija varētu nodrošināt stabilākus un ilgtspējīgākus rezultātus.

Kā jauna Garantijas jauniešiem piedāvājumu kategorija ir jāiekļauj brīvprātīgā darba iespējas. Dažiem jauniešiem brīvprātīgais darbs var nodrošināt elastīgu ietvaru, kurā attīstīt prasmes,

atjaunot sociālās saites un sagatavoties nodarbinātībai. Tomēr šīm jaunajām iespējām ir jāpiešķir papildu finansējums, lai neapdraudētu esošās shēmas.

Joprojām svarīgs jautājums ir piedāvājumu kvalitāte. Pastiprinātās Garantijas jauniešiem saskaņošana ar Eiropas kvalitātes sistēmām un Eiropas sociālo tiesību pīlāru nav bijusi pietiekama, lai radītu reālas pārmaiņas saņēmējiem. Atvērtā koordinācijas metode ES līmenī varētu nodrošināt strukturētu labas prakses apmaiņu, kā arī izvērtēšanas kritēriju saskaņošanu un stingrāku darbā iekārtošanas kvalitātes uzraudzību.

Garantijas jauniešiem panākumi ir atkarīgi arī no spēcīgām partnerībām starp ministrijām, valstu nodarbinātības dienestiem, izglītības dienestiem, mācību nodrošinātājiem, sociālajiem partneriem, valstu jaunatnes padomēm, NVO un vietējām pašvaldībām. Sadarbības pieeja ļauj izveidot integrētu atbalsta tīklu un palīdz atgūt to jauniešu uzticēšanos, kuri ir visvairāk atstumti no darba tirgus.

Ir jāstiprina arī sinerģija ar Eiropas Garantiju bērniem, lai nodrošinātu atbalsta nepārtrauktību vecuma grupai no 15 līdz 18 gadiem un novērstu neaizsargātības nostiprināšanos. Visaptverošāka pieeja sasaistē ar citām ES iekļaušanas stratēģijām, piemēram, ES stratēģisko satvaru romu jautājumos vai ES līdztiesības savienības stratēģijām, stiprinātu rīcību jauniešu labā neatkarīgi no viņu situācijas.

Bez pietiekamiem finanšu resursiem nav iespējams īstenot politiskus mērķus. Tiešā saikne ar ESF+ un īpašais 12,5 % piešķīrums 2021.–2027. gada daudzgadu finanšu shēmā ir ļāvis panākt ievērojamu progresu. Tomēr grūtības apgūt līdzekļus dažās dalībvalstīs un mērķfinansējuma atcelšana ierosinātajā daudzgadu finanšu shēmā 2028.–2034. gadam rada reālu risku Garantijas jauniešiem finansējuma ilgtspējai un efektivitātei.

Ņemot vērā joprojām nevienmērīgos īstenošanas rezultātus un pastāvīgās atšķirības starp dalībvalstīm, ir vajadzīgs politisks stimuls, lai atbalstītu jauniešu pāreju uz darba tirgu. Ja jauniešu bezdarba līmenis un *NEET* situācijā esošo jauniešu īpatsvars pārsniedz ES vidējo rādītāju, Komisijai ir jāpieņem saistoši lēmumi. Mērķis ir nevis sodīt attiecīgās dalībvalstis, bet gan pieprasīt skaidrus uzlabošanas plānus, lai stiprinātu administratīvo spēju, uzlabotu mērķgrupu aptvērumu, it īpaši to mērķgrupu aptvērumu, kuras ir visgrūtāk sasniedzamas, izstrādātu vērienīgas izpratnes veicināšanas stratēģijas, uzlabotu piedāvājumu kvalitāti un izveidotu uzticamas datu vākšanas sistēmas. Galīgais mērķis ir uzlabot augšupēju sociālo konverģenci Eiropas Savienībā un sniegt praktiskus risinājumus mūsu jauniešiem.

Garantijai jauniešiem jākļūst par to, ko tā tiecas panākt: ticamu solījumu nodrošināt visu jauniešu iekļaušanu, autonomiju un cieņu.

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par pasākumiem, ar ko tiek īstenots Padomes 2020. gada 30. oktobra Ieteikums "Tilts uz nodarbinātību – Garantijas jauniešiem pastiprināšana", ar kuru aizstāj Padomes 2013. gada 22. aprīļa Ieteikumu par garantijas jauniešiem izveidi
(2025/2184(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Padomes 2020. gada 30. oktobra Ieteikumu "Tilts uz nodarbinātību – Garantijas jauniešiem pastiprināšana", ar kuru aizstāj Padomes 2013. gada 22. aprīļa Ieteikumu par garantijas jauniešiem izveidi[1],

– ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 145., 147., 149., 165., 288. un 292. pantu,

– ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 14., 15., 21. un 31. pantu,

– ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru, ko Padome, Parlaments un Komisija izsludināja un parakstīja 2017. gada 17. novembrī, jo īpaši tā 1., 3. un 4. principu,

– ņemot vērā Padomes 2013. gada 22. aprīļa Ieteikumu par garantijas jauniešiem izveidi[2],

– ņemot vērā Komisijas 2020. gada 7. oktobra paziņojumu "Savienība, kurā valda līdztiesība: ES romu līdztiesības, iekļaušanas un līdzdalības stratēģiskais satvars" (COM(2020)0620),

– ņemot vērā Padomes 2021. gada 14. jūnija Ieteikumu (ES) 2021/1004, ar ko izveido Eiropas Garantiju bērniem[3],

– ņemot vērā Eiropas pusgada satvaru un konkrētām valstīm adresētos ieteikumus,

– ņemot vērā Nodarbinātības komitejas (*EMCO*) uzraudzības un ziņošanas sistēmu attiecībā uz Garantiju jauniešiem, tostarp tiešās uzraudzības rādītājus, pēcuzraudzības rādītājus un galvenos vēstījumus, ko izmanto tās īstenošanas daudzpusējā uzraudzībā,

– ņemot vērā *Eurostat* rādītājus par jauniešu bezdarbu un jauniešiem, kas nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (*NEET*),

– ņemot vērā Komisijas uzraudzības ziņojumus un datu vākšanu par Garantijas jauniešiem īstenošanu,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 24. jūnija Regulu (ES) 2021/1057, ar ko izveido Eiropas Sociālo fondu Plus (ESF+) un atceļ Regulu (ES) Nr. 1296/2013[4],

[1] OV C 372, 4.11.2020., 1. lpp.
[2] OV C 120, 26.4.2013., 1. lpp.
[3] OV L 223, 22.6.2021., 14. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1004/oj.
[4] OV L 231, 30.6.2021., 21. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj.

– ņemot vērā Padomes 2018. gada 15. marta Ieteikumu par Eiropas satvaru kvalitatīvai un rezultatīvai māceklībai[5],

– ņemot vērā Padomes 2014. gada 10. marta Ieteikumu par stažēšanās kvalitātes sistēmu[6],

– ņemot vērā Padomes 2020. gada 24. novembra Ieteikumu par profesionālo izglītību un apmācību (PIA) ilgtspējīgai konkurētspējai, sociālajam taisnīgumam un noturībai[7],

– ņemot vērā Padomes 2012. gada 20. decembra Ieteikumu par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu[8],

– ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas (ERP) 2015. gada 24. marta Īpašo ziņojumu Nr. 3/2015 "ES Garantija jauniešiem: sperti pirmie soļi, bet gaidāmi īstenošanas riski" un tās 2017. gada 4. aprīļa Īpašo ziņojumu Nr. 5/2017 "Jauniešu bezdarbs: vai ES politikas virzieniem ir bijusi nozīme?",

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta 2025. gada 18. decembrī publicēto Eiropas īstenošanas novērtējumu "*The implementation of the enhanced Youth Guarantee – Trends in EU Member States, impact, EU funding and governance*" ("Pastiprinātās Garantijas jauniešiem īstenošana – tendences ES dalībvalstīs, ietekme, ES finansējums un pārvaldība"),

– ņemot vērā Parlamenta 2020. gada 8. oktobra rezolūciju par Garantijas jauniešiem stiprināšanu[9],

– ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

– ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas atzinumu,

– ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A10-0000/2026),

A. tā kā pastiprinātā Garantija jauniešiem (PGJ) ir dalībvalstu apņemšanās nodrošināt jauniešiem vecumā līdz 30 gadiem kvalitatīvu nodarbinātību, tālākizglītību, mācekļa praksi vai stažēšanās iespēju četru mēnešu laikā pēc kļūšanas par bezdarbniekiem vai izglītības beigšanas;

B. tā kā ir grūti noteikt tiešu cēloņsakarību starp PGJ īstenošanu un novērotajiem rezultātiem attiecībā uz *NEET* rādītāja un jauniešu bezdarba samazināšanos,

Garantijas jauniešiem īstenošanas tendences

1. atzinīgi vērtē ES darba tirgu spēcīgo sniegumu un vēsturiski zemo bezdarba līmeni; tomēr pauž nožēlu par to, ka šai tendencei nav lielākas ietekmes uz jauniešiem, kuru bezdarba līmenis ir aptuveni 15 %, kas joprojām ir gandrīz trīs reizes augstāks nekā bezdarba

[5] OV C 153, 2.5.2018., 1. lpp.
[6] OV C 88, 27.3.2014., 1. lpp.
[7] OV C 417, 2.12.2020., 1. lpp.
[8] OV C 398, 22.12.2012., 1. lpp.
[9] OV C 395, 29.9.2021., 101. lpp.

līmenis sabiedrībā kopumā;

2. atzinīgi vērtē jauniešu, kas nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (*NEET*), īpatsvara samazināšanās tendenci ES kopš Garantijas jauniešiem ieviešanas, ņemot vērā, ka 2024. gadā tas samazinājās līdz 11,1 %; tomēr norāda uz atšķirībām starp dalībvalstīm, jo dažas jau ir sasniegušas 2030. gada mērķrādītāju, bet citās joprojām ir satraucoši liels skaits jauniešu *NEET* situācijā;

3. uzsver, ka Garantijas jauniešiem tiešās uzraudzības rādītāji liecina par būtiskām un pastāvīgām problēmām Garantijas jauniešiem shēmu ieviešanā un īstenošanā; sevišķi uzsver, ka 2024. gadā vairāk nekā puse dalībnieku (54 %) palika sagatavošanas posmā ilgāk nekā četrus mēnešus un ka ar pozitīvu rezultātu savlaicīgi pamest sagatavošanas posmu izdevās mazāk nekā pusē gadījumu (45,1 %);

4. uzsver, ka vairākās dalībvalstīs trūkst datu un ir metodoloģiski trūkumi pēcuzraudzības rādītāju izstrādē;

5. uzsver, ka daži jaunieši ir īpaši neaizsargātā sociālajā situācijā un saskaras ar lielāku bezdarba risku, kā arī strukturāliem šķēršļiem piekļuvē apmācībai un prasmju pilnveidei;

6. uzsver, ka līdz ar Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas (JNI) iekļaušanu ESF+ ir noteikta obligāta prasība piešķirt 12,5 % no ESF+ līdzekļiem darbībām un reformām, kas veicina jauniešu nodarbinātību, profesionālo izglītību un apmācību, kā arī pāreju no skolas uz darba dzīvi dalībvalstīs, kurās *NEET* rādītājs pārsniedz ES vidējo rādītāju; pauž dziļu nožēlu, ka šā mērķfinansējuma piešķiršana, kas ir JNI mantojums, nav iekļauta Komisijas priekšlikumā par daudzgadu finanšu shēmu (DFS) 2028.–2034. gadam;

Pastiprinātās Garantijas jauniešiem ietekme

7. atzīst, ka PGJ ir bijusi katalizators institucionālām reformām un politikas inovācijām visās dalībvalstīs, kā arī ir rosinājusi pārdomas par aktīvas darba tirgus politikas reorganizāciju attiecībā uz jauniešiem;

8. uzsver, ka PGJ ietekme dalībvalstīs ir nevienmērīga gan tās īstenošanas, gan pastiprināšanas konkrēto elementu ziņā;

9. pauž nožēlu, ka jauniešu un zināmā mērā arī citu iestāžu, kas nav tieši atbildīgas par šīm programmām vai nodarbinātības jautājumiem, informētība par PGJ shēmām joprojām ir zema;

10. norāda, ka informācijas izplatīšana joprojām ir viens no galvenajiem šķēršļiem PGJ īstenošanā; pauž nožēlu par to, ka pasākumi galvenokārt ir pasīvi un orientēti tikai uz tiem jauniešiem *NEET* situācijā, kuri reģistrējušies valstu nodarbinātības dienestos (VND);

11. pauž bažas par PGJ shēmu taisnīgumu, proti, to spēju sasniegt neaizsargātas un neaktīvas grupas, it īpaši attālos apgabalos, piemēram, romu kopienās;

12. pauž bažas par PGJ shēmās novēroto tendenci pāriet no personalizētiem uz vispārējiem pakalpojumiem;

13. norāda, ka, neraugoties uz uzsvaru uz kvalitātes kritēriju saskaņošanu ES sistēmās,

piedāvājumu kvalitāte kopš PGJ ieviešanas nav būtiski uzlabojusies;

14. uzskata, ka PGJ nav pilnībā sasniegusi savus mērķus un ka ir vajadzīgi turpmāki uzlabojumi, lai novērstu plaisu starp šā instrumenta mērķiem un tā praktisko īstenošanu;

Ieteikumi

15. aicina dalībvalstis mērķtiecīgi uzlabot VND un citu par PGJ īstenošanu atbildīgo valsts struktūru īpašās administratīvās spējas;

16. aicina Komisiju un dalībvalstis sniegt visaptverošu atbalstu, lai pārvarētu sarežģītos šķēršļus, ar kuriem saskaras jaunieši *NEET* situācijā, nolūkā vispirms novērst sociālās atstumtības pamatcēloņus un tikai pēc tam risināt *NEET* situācijā esošo jauniešu nodarbinātības jautājumu;

17. uzsver – lai nodrošinātu PGJ sekmīgu īstenošanu, ir būtiski īstenot uz sadarbību vērstu pieeju; aicina dalībvalstis stiprināt sadarbību starp ministrijām, VND, sociālajiem partneriem, darba tirgus dalībniekiem, valstu jaunatnes padomēm un pilsonisko sabiedrību centrālā un vietējā līmenī, lai nodrošinātu, ka visi strādā integrētā pakalpojumu tīklā *NEET* situācijā esošo jauniešu atbalstam;

18. aicina Komisiju un dalībvalstis PGJ shēmās iekļaut preventīvu pasākumu kopumu cīņai pret mācību priekšlaicīgu pārtraukšanu, lai novērstu tās vēlāku ietekmi uz jauniešu dzīvi;

19. aicina dalībvalstis stiprināt savu PIA piedāvājumu un modernizēt savas mūžizglītības sistēmas, it īpaši izpētot iespējas izveidot individuālus apmācības kontus vai apmācības fondus saskaņā ar valsts modeļiem;

20. aicina gan ES, gan valstu līmenī panākt lielāku sinerģiju starp instrumentiem "Garantija jauniešiem" un "Garantija bērniem", it īpaši tādēļ, lai sniegtu nepārtrauktu atbalstu bērniem, kuriem tas ir nepieciešams, vecumā no 15 līdz 18 gadiem un no brīža, kad viņi kļūst par pilngadīgiem jauniešiem; uzsver, ka ar šādu integrētu pieeju jātiecas novērst pēkšņu atbalsta izbeigšanos;

21. aicina dalībvalstis valsts un vietējā līmenī pastiprināt informēšanas pasākumus, kas vērsti uz neaizsargātiem jauniešiem *NEET* situācijā, un noteikt šīs grupas aktivizēšanu par galveno prioritāti PGJ īstenošanā;

22. aicina dalībvalstis saskaņā ar Padomes 2012. gada ieteikumu stiprināt savas neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanas sistēmas; mudina pielāgot šīs sistēmas, lai sasniegtu neaizsargātus jauniešus *NEET* situācijā, uzlabojot par validāciju atbildīgo personu spējas vai piedāvājot īpašus pasākumus, vienlaikus nodrošinot šo procedūru kvalitāti;

23. aicina dalībvalstis līdzsvarot PGJ shēmu piedāvājumus, vairāk koncentrējoties uz prasmju attīstību un mazāk paļaujoties uz nodarbinātību un subsidētām darbvietām kā standarta pasākumiem;

24. iesaka izveidot PGJ shēmu piekto sadaļu, kas paredzēta brīvprātīgā darba iespējām; uzsver, ka brīvprātīgais darbs var uzlabot *NEET* situācijā esošo jauniešu prasmes un nodarbināmību, kā arī elastīgāk iekļaut neaizsargātus jauniešus;

25. aicina Komisiju ieviest atvērtu koordinācijas metodi attiecībā uz PGJ piedāvājumu kvalitāti;

26. aicina Komisiju un dalībvalstis nākamajā DFS piešķirt atbilstošu finansējumu PGJ, it īpaši saglabājot ES līdzekļu mērķfinansējumu;

27. mudina dalībvalstis ievērojami stiprināt savas sistēmas PGJ īstenošanas uzraudzībai, t. i., uzlabot savākto datu kvalitāti un pilnīgumu;

28. norāda, ka PGJ īstenošanas rezultāti ir nevienmērīgi un ka konstatētās problēmas joprojām ir aktuālas; aicina Komisiju saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņemt lēmumus, kas vērsti uz dalībvalstīm, kurās jauniešu bezdarba līmenis un *NEET* situācijā esošo jauniešu īpatsvars ir augstāki par ES vidējo rādītāju;

°

° °

29. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS. PIENESUMA DEKLARĀCIJA

Saskaņā ar Reglamenta I pielikuma 8. pantu referents apliecina, ka viņš savā ziņojumā ir iekļāvis pienesumu, kas ir par jautājumiem, kuri attiecas uz lietas priekšmetu, un kas, gatavojot ziņojuma projektu, saņemts no šādiem interešu pārstāvjiem, uz kuriem attiecas Iestāžu nolīgums par obligātu pārredzamības reģistru[1], vai no šādiem trešo valstu publisko iestāžu, tostarp to diplomātisko pārstāvniecību un vēstniecību, pārstāvjiem:

1. Interešu pārstāvji, uz kuriem attiecas Iestāžu nolīgums par obligātu pārredzamības reģistru
European Youth Forum
Youth Guarantee coordinator in Bulgaria
Fundación Secretariado Gitano
European Commission (DG EMPL)
European Commission (DG EAC)
European Trade Union Confederation (ETUC)
European Training Foundation
Business Europe
CEDEFOP
Youth Guarantee coordinator in Czechia
Youth Guarantee coordinator in Romania
Eurofound
Office of the Youth Guarantee coordinator in France

Par šā saraksta sagatavošanu ir atbildīgs vienīgi referents.

Ja fiziskas personas sarakstā ir identificētas ar vārdu, amatu vai ar abiem, referents apliecina, ka viņš ir iesniedzis attiecīgajām fiziskajām personām Eiropas Parlamenta paziņojumu par privātumu Nr. 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), kurā ir izklāstīti nosacījumi, kas attiecas uz to personas datu apstrādi, un ar šādu apstrādi saistītās tiesības.

[1] Iestāžu nolīgums (2021. gada 20. maijs) starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par obligātu pārredzamības reģistru (OV L 207, 11.6.2021., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).